

HAERENS, Ernest (Gent 13 oktober 1859 – Brussel 27 december 1947).

Deed zijn middelbare studies te Gent aan de Ecole moyenne de l'état en vervolgens aan het Koninklijk Atheneum. Zijn hogere studies volgde Haerens aan de Gentse universiteit (de school voor burgerlijke bouwkunde, gehecht aan de universiteit), waar hij in 1881 het diploma van ingénieur bruggen en we-

gen behaalde. Het Korps van Bruggen en Wegen stelde hem vervolgens ter beschikking van de universiteit, die hem als repetitor aanstelde in de speciale scholen voor burgerlijke bouwkunde. In 1896 kreeg hij aan de universiteit zijn bevordering tot gewoon hoogleraar, terwijl hij in het Korps in 1911 benoemd werd als hoofdingenieur eerste klas.

Haerens liet zich in deze periode van zijn loopbaan nooit in met de V.B. Hij sprak zich zelfs uit tegen de vernederlandsing van de Gentse universiteit, die volgens hem de ondergang zou betekenen van de ingenieursopleiding. Desondanks behoorde Haerens tot de kleine groep professoren die in 1916 ingingen op de vraag van de Duitse bezetter om aan de von Bissing Universiteit te doceren. Op 15 juni 1916 kreeg hij zijn aanstelling tot gewoon hoogleraar. Men belastte hem tevens met de functies van directeur van de scholen voor burgerlijke bouwkunde en van beheerder-opziener van de universiteit. Daardoor bekleedde Haerens een der topfuncties binnen de Vlaamsche Hoogeschool. Over zijn motieven om voor de door de Duitse bezetter vernederlandste universiteit te werken tast men in het duister.

Na de bevrijding werd Haerens afgezet. Hij week uit naar Nederland en voegde zich bij het in Den Haag opgerichte Vlaamsch Comité. In juli 1920 werd hij bij verstek tot vijftien jaar gevangenisstraf veroordeeld. Hij keerde later ingevolge de Utdoovingswet van 1929 naar België terug, maar speelde geen rol meer in de V.B.

LITERATUUR: *Rijksuniversiteit Gent. Liber Memorialis 1913-1960*, IV, 1960; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991.

ANNE-MARIE VAN DER MEERSCH